

ELİF İLE YUSUF'UN ZOR GÜNÜ

İki kardeşin babası tır şoförü olarak çalışıyordu. O gün sebze almak için Malatya'dan Antalya'ya gidecekti. Anneleri biraz rahatsızdı. Babaları **ekmek parası** kazanmak için gitmek zorundaydı. Yusuf, Elif ve annesi birkaç gün evde yalnız kalacaklardı.

Elif, sabahleyin kalktığında üşüdüğünü hissetti. Annesinin yanına gittiğinde annesinin hala uyuduğunu fark etti. Oysaki annesi sabah erkenden kalkar, sobayı yakar, çayı demler ve kahvaltıyı hazırlardı. Elif, hemen kardeşi Yusuf'u uyandırdı. "Yusuf, annemin çok ateşi var. Koş, hemen komşumuz Funda teyzeye haber ver." dedi.

Yusuf hemen koştu ve komşuları Funda Hanım'a, "Funda teyze annem **ateşler içinde yanıyor**, yetiş!" diyerek haber verdi. Funda Hanım hemen geldi. Annelerinin ateşini ölçtü. O sırada anneleri öksürerek uyandı. Yataktan kalkmaya çalıştı ama başaramadı. Funda Hanım, "Lütfen komşum, sen biraz yat dinlen, ben sobayı yakayım çocuklar üşümesin." diyerek sobayı yaktı. Daha sonra hiç vakit kaybetmeden, mutfığa geçerek çocuklara kahvaltı hazırlayıp tepsinin içine koyarak yanlarına getirdi. Annelerine de mis gibi çorba yaptı. Çocuklar kahvaltılarını yaparken anneleri de çorbasını içmiş biraz olsun kendisine geldi.

Yusuf, "Funda Teyze çok teşekkür ederim. Çok zahmet ettiniz. Bunu neden yaptınız?" diye sordu. Funda Hanım, "Yusufçuğum **Ev alma, komşu al** diye boşuna söylememişler. **Komşular zor günlerinde birbirlerine yardım etmelidir. Komşuluk ilişkileri, iyi komşuya sahip olmak çok çok önemlidir.**" diyerek Yusuf'a cevap verdi.

Aşağıdaki soruları okuduğumuz metne göre cevaplayalım.

1. Elif ile Yusufun babası ne iş yapıyormuş?

2. Çocukların anneleri sabah kalkınca ne yaparmış?

3. Elif, kardeşi Yusuf'a ne yapmasını söylemiş?

4. Funda Hanım eve gelince neler yapmış?

5. Okuduğunuz metinde hangi atasözünü öğrendiniz?

6. "Ev alma, komşu al." atasözünü açıklayalım.